

ΧΥΘΗΚΕ μέσ' στὸν κῆπό σου
Σταλιά, σταλιά ἓνα βράδυ,
Στοῖς ἀμπελῖνες τὸ αἷμά μου
Καὶ στὸ περιπλοκάδι,

Φλογίστηκαν κι' ἀνάλωσαν
Κ' ἐγίναν ἄγριο ρέμα
Καὶ κοιμισμένη σ' ἐπιζαν
Μέσ' στὸ δικό μου τὸ αἷμα.

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

✱
Κ' οἱ σύφραχτες τὸ ρούφηξαν
Φοιμμένες βαλοαμίνες
Καὶ με λουλούδια κόκκινα
Ξημέρωσαν κι' ἐκείνες.

✱
Κι' ὅσα ἄνθια, κι' ὅσα ἀνθόκλινα
Μὲ τᾶσπλαγνό σου χέρι
Μάξεψες κι' ἀλαφρόστρωσες
Νὰ κάμης μεσημέρι

✱ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ: Η ΣΟΦΙΑ: (Ἔργον Τορβάλδσεν) ✱